

Verteller: Op een kille dag.. vlak voor kerst gingen ze op pad, de verslaggeefster en een fotograaf, ze hadden een bijzondere opdracht. Voor dagblad Verre Oorden moesten ze op zoek naar een bijzonder onderwerp, op zoek naar iets wat hen zou bepalen bij de boodschap van Kerst. Ze gingen niet zoals de opdracht was naar het winkelcentrum, maar keken rond bij Het Koninklijk Paleis in de hoop daar een bijzonder mens te treffen.

Verslaggeefster: Daar staan we dan Joris, we staan hier bij het Koninklijk Paleis en zijn op zoek naar iemand die ons een bijzonder gevoel mee kan geven. Ja toch Joris?

Joris: Bijzonder gevoel? Hoe bedoel je we moesten toch iemand vinden die ons iets bijzonders over Kerst kon vertellen?

Verslaggeefster: Nee dat doen we niet, we willen iets speciaals, Kerst kennen we al, kindje, kribbe, koning, geen cent te makken. We willen wel eens iets anders....

Joris: Denk je dat de baas het daarmee eens is?

Verslaggeefster: Kan mij het schelen, we gaan op zoek naar iemand die iets nieuws laat zien.. Kom Joris, laten we gaan, misschien hebben we geluk en ontdekken we een bijzondere persoonlijkheid.

Joris: Jij je zin, maar ik wil geen ontslag

Verslaggeefster: Maak je niet druk, wie weet hoe zo'n mooi verhaal we straks hebben. Wacht we maken eerst even een selfie, kom op Joris, duckface.. Zo en dan gaan we nu een paar vragen stellen aan voorbijgangers, kom Joris, kom... Ha daar zie ik een nette mevrouw. Mevrouw, mevrouw, mag ik u iets vragen

Mevrouw1: Ja natuurlijk, wat wilt u weten?

Verslaggeefster: Mevrouw, mevrouw, wat gaat u doen met kerst?

Mevrouw1: Eten, vooral eten, verder niks

Verslaggeefster: Maar u krijgt toch wel bezoek?

Mevrouw1: Bezoek? Dat wil ik niet, al dat gekakel tijdens de kerst, ik wil rust, gewoon lekker mezelf zijn, eten erbij, drinken en genieten.

Verslaggeefster: En hoe zit het dan met de kerstboodschap, de boodschap van vrede, hoe denkt u daar dan over?

Mevrouw1: Ha ik kan nog niet eens vrede houden met mijn buurvrouw, dikke ruzie. Praat me niet van vrede, er is geen vrede, niet als het aan mij ligt.

Joris: Dit wordt niks, als mensen al geen vrede hebben met burens dan kunnen we deze reportage wel stoppen laten we de omroep bellen dat het niks wordt.

Verslaggeefster: Ho Joris dit was nog maar de eerste, we vragen dat meisje die daar loopt, dat kind straalt van geluk, dit wordt een groot succes. Kom Joris, kom. Dag meisje

Meisje1: Dag mevrouw

Verslaggeefster: Zeg vertel ons eens hoe zien jouw kerstdagen eruit

Meisje1: Nou gewoon, thuis een kerstfilm kijken, op bezoek bij opa en oma en gezellig met familie samen zijn.

Verslaggeefster: En verder?

Meisje1: Verder? Verder niks.

Joris: Zie je... alweer niks, kom we gaan terug naar de baas, ik ben er klaar mee, dit wordt niks, alweer geen bijzonder mens, we willen iets bijzonders.

Meisje1: Kan ik gaan?

Joris: Ja ga maar, ga maar snel, want dit gesprek levert niks op.

Verslaggeefster: Rustig blijven Joris, rustig blijven, ik heb goede hoop op een prima afloop, kom Joris, kom we zoeken verder, kijk eens goed om ons heen en schiet alvast een paar mooie plaatjes, foto's maken, kom op Joris, voor ons artikel.

Verteller: Terwijl de Verslaggeefster en Joris rondlopen en rondkijken zien ze in de verte iets vreemds gebeuren, er komt een wat vies uitzijende man aan. Hij verschaft zich toegang tot het terrein op een manier die verwondering opwekt, maar bij de mensen die voor de Koning werken wekt het ook woede op, want zoiets doe je toch niet, de brutale aap. Terwijl de mensen van het dagblad een onderwerp zoeken m.b.t. vrede, licht en hoop worden ze vervuld met afschuw.

(Vieze zwerver gooit zijn stoeltje over bijvoorbeeld een hekje en klimt er achteraan en pakt zijn stoeltje mee en kijkt rond en zoekt duidelijk iets, een goede plek om te zitten en klapt zijn stoeltje uit en gaat zitten prinsheerlijk)

Zwerver: (roept:) Hier is de Koning, komt het zien, komt het zien.

Joris: (tegen Verslaggeefster) Het moet niet gekker worden, de gek, Koning haha laat me niet lachen, die gast moeten ze opsluiten. Kom wij gaan terug naar de baas, dit is te belachelijk voor woorden.

Verslaggeefster: Ho ho, wacht Joris, dit kan bijzonder worden, het kerstverhaal gaat over een Koning en hier hebben we een Koning.

Joris: En wat voor Koning, te belachelijk om zelfs maar serieus te nemen.

Verslaggeefster: Dit is leuk, kom Joris, we gaan vragen wat hij hier doet en wie hem Koning gemaakt heeft en of hij hier ook slaapt.

Joris: Vooruit dan maar, ik ga mee.

Verslaggeefster: (Loopt naar de zwerver) Meneer, meneer, mogen we u iets vragen?

Zwerver: Koning Gaap (gaapt luid) is de naam, beetje respect graag.

Verslaggeefster: Oh sorry meneer de Koning Gaap, wij willen graag weten wat u hier doet op dit stoeltje, waar is uw paleis, waar slaapt u, waar is uw koets?

Zwerver: Mijn paleis? Kijk om je heen het staat hier toch, kijk dan. Alles hier is van mij, ik kom hier elke dag, ik geniet van mijn oprit, mijn bomen, planten, van alles. Welkom in mijn Koninkrijk.

Joris: Ja echt... ga nu gauw weg hier woon jij niet, ik geloof er niks van.

Zwerver: Hé wijsneus, je denkt alles beter te weten, ik zit hier toch, zie mijn troon.

Joris: Dat is geen troon, dat is een klapstoeltje.

Zwerver: Wat jij wilt, jij noemt het klapstoel, ik noem het troon. Maar kijk eens in het rond, is mijn bezit niet geweldig, niet prachtig, wat een rijkdom?

Verslaggeefster: Het is een lachertje, u zit hier elke dag? Wordt u niet weggestuurd?

Zwerver: Ik woon hier, ik wijk voor niemand.

Lakei: (Lakei komt oplopen) Ik wil u verzoeken onmiddellijk het terrein te verlaten.

Zwerver: Verlaten? Ik heb jaren hiervan gedroomd, dit is mijn plek, mijn sprookje, mijn thuis, ik vertik het om te gaan, dat weet je toch wel?

Lakei: Niks mee te maken, dit is het huis van Koning Pruts, er is geen plaats voor nog een Koning. U bent hier niet welkom, u stinkt. (hij haalt zijn neus op en kijkt vies) Wegwezen hier...

Zwerver: Koning Pruts? Koning Pruts? Die Koning prutst maar wat aan, hij weet niks van rijkdom, van genieten en zelfs niks van mij.... Dit is allemaal van mij, van mij van mij van mij, alles is van mij.

Verslaggeefster: Geweldig, blijf foto's maken Joris, blijf foto's maken..

Lakei: Meneer heeft u ook maar één cent aan dit alles meebetaald? Om deze rijkdom te bezitten zult u toch echt wat meer moeten doen dan zitten op een stoeltje en zeggen dat het van u is. Dit alles is van Koning Pruts, hij is als prins geboren en tot Koning geworden en dat is aan hem te zien..

Zwerver: Ga toch weg, ik ben helemaal klaar met jou, je bent ontslagen..

Lakei: Ontslagen? Ik werk niet voor u, ik word niet betaald door u, ik ben helemaal niks van u. Wegwezen anders bel ik de politie.

Zwerver: (tegen Verslaggeefster en Joris) Laten we gaan dan laat ik jullie mijn wagenpark zien... (de zwerver staat op, klapt zijn stoeltje in en maakt aanstalten om weg te gaan)

Zwerver: (tegen de Lakei) Lakei, u kunt gaan, vooruit naar binnen.. aan het werk.

Lakei: (Lakei draait zich om en loopt hoofdschuddend weg, hij moppert:) Hij leert het ook nooit, nooit, nooit, de stinkerd

(Zwerver, Joris en verslaggeefster lopen van het terrein af op weg naar het wagenpark)

Verteller: Terwijl de Lakei gefrustreerd verslag uit gaat brengen bij Koning Pruts neemt Koning Gaap de verslaggeefster en Joris mee naar een andere voor hem zo bijzondere plek. Hij noemt het zijn wagenpark en alhoewel iedereen het met een korreltje zout neemt is Koning Gaap heel overtuigend. Hij heeft auto's en chauffeurs en ze rijden af en aan, ze glinsteren en glimmen en stralen rijkdom uit. En wie het niet geloven wil die moet het maar komen bekijken, die mag het zien. Zo gezegd zo gedaan.

Verslaggeefster: We zijn aangekomen bij het wagenpark van een bijzonder man: Koning Gaap. Momentje... kom Joris even een selfie, cheese.

Zwerver: (komt met zijn stoeltje het terrein oplopen bij een autogarage met duur uitzierende auto's, hij klapt zijn stoeltje uit en neemt plaats)
Zo daar zijn we dan, dit is mijn terrein, mijn wagenpark, wat vinden jullie ervan?

Joris: Dit is toch helemaal niet van jou, onmogelijk. Dit is een autogarage met dure auto's. Dus jij voelt je hier de directeur?

Zwerver: Ik ben Koning Gaap, (hij gaapt luidruchtig) ik word doodmoe van dit soort vragen. Ik ben de Koning over alles, ook dit wagenpark behoort mij toe. Dagelijks rijden de auto's af en aan om mij te brengen naar verre plaatsen.

Verslaggeefster: Laat me niet lachen, is dit een grap?

Zwerver: Een grap? Een grap, dit is geen grap. Ik voel me hier de koning te rijk. Ik snuif de geur van luxe. Zie de schittering, het glimmen, het is exact zoals mij vroeger werd verteld. Zo staat het ook in de sprookjesboeken, Koningen met hun pracht en praal, ik heb er jaren van gedroomd en nu maak ik dromen waar. Ik geniet volop van dat alles wat mij hier geboden wordt, gratis en voor niets.

- Monteur: (automonteur) Zou u hier willen vertrekken ik ruik u zelfs in de garage. Als u niet weggaat zal ik u persoonlijk van het terrein verwijderen.
- Zwerver: Moment, moment, laat mij nog even genieten.
- Monteur: Wegwezen, als u hier te lang blijft jaagt u klanten weg en daarnaast worden de auto's onverkoopbaar.
- Joris: Meneer heeft gelijk, je moet hier weg Gaap.
- Verslaggeefster: U bent te bijzonder voor dit wagenpark, misschien moet u ons een ander plekje laten zien.
- Zwerver: Het moet niet gekker worden, ik zit hier prima. De mensen komen van heinde en ver om naar mij te kijken. Ik jaag geen mensen weg, ik trek ze juist aan. (er staan een paar toeschouwers met hun neus dichtgeknepen)
- Monteur: Ze staan niet voor niks met hun neuzen dichtgeknepen. Wegwezen hier, voordat die akelige geur in de bekleding van de wagens trekt. Opzouten.
- Zwerver: Sorry mensen, ik ben hier ook al niet welkom, in deze tijd rond Kerst. Er is zoals altijd, ook in deze tijd van vrede geen plaats voor mij, ik ga maar naar het Koninklijke park waar mijn vrienden op mij wachten en ik mijn Koninklijke maaltijd kan nuttigen. (hij kijkt naar de verslaggeefster en Joris)
Gaan jullie mee?
- Verteller: Natuurlijk gaan ze mee, ze willen niks missen van dit bijzondere tafereel, een zwerver die zich Koning waant, en meelift op de successen van een ander, op de rijkdom van vorsten, de luxe van bedrijven. Ze zijn benieuwd naar wat nog komen gaat. Hoe kan in deze tijd een zwerver zich een Koning noemen. Hoe kan iemand die een vieze geur verspreidt hopen dat hij welkom is. Hoe kan iemand genieten van de rijkdom van een ander en denken dat hij rijk is zonder er iets voor te hoeven doen? Hoe is het mogelijk? Ze willen er niks van missen en alles van weten en begeven zich richting een groot park. En even later zijn ze aangekomen op plek van bestemming.
- Zwerver: (wijst om zich heen) Kijk dit is mijn Koninklijke park. Zie mijn bomen, de beplanting. Allemaal aangelegd, speciaal voor mij. Ik kan genieten van de pracht en de praal, de vijvers, alles wat er maar te vinden is. Zeg fotograaf: Als je slim bent maak je een paar foto's
- Joris: Dat doe ik, maar als jij slim bent vertel je wat over je vrienden. Waar zijn je vrienden?
- Verslaggeefster: Je hebt zeker geen vrienden? Ben je eenzaam? Moet je alleen zijn met Kerst? Dat zou een mooie titel zijn van ons artikel: Een stinkende Koning, een eenzame kerst.

- Zwerver: Hoe kom je erbij, ik Koning Gaap (gaapt luidruchtig) wordt doodmoe van jullie. Ik heb vrienden genoeg, ze zijn er als ik ze nodig heb. Kijk daar komen ze aan. (er lopen een paar zwervers bij elkaar en komen naar hem toe)
- Zwerver1: Ha Koning Gaap, goed dat u er bent, kan ik iets voor u doen?
- Zwerver: (Zit inmiddels weer op zijn klapstoeltje) Ik zou graag wat eten en drinken, zou je dat kunnen geven?
- Zwerver1: Maar natuurlijk, moment Koning. (loopt naar een prullenbak en haalt er een zakje met weggegooid brood uit en geeft het hem)
- Gaap: Dankjewel, wat lief. (Opent het zakje en kijkt naar het aangevreten brood) Daar is al een hap uit, nou vooruit dit keer geen schimmel dus dit kan nog wel, heb je wat te drinken?
- Zwerver2: Natuurlijk Koning ik zoek even een beker. (pakt een beker van de grond of uit bosjes en loopt naar de sloot. Met een beker vol smerig water dat overstroomt loopt hij of zij terug naar Gaap) Alstublieft Koning, Uw beker stroomt over.
- Gaap: Dankjewel zo hoort het ook, ik heb alles wat ik me wensen kan.
- Joris: Het stelt allemaal niks voor, het ziet er ten eerste smerig uit en ten tweede al was het een echt Koningsmaal dan nog ben je geen Koning. Dat word je niet maar zo, zo word je geboren of je zou moeten trouwen met een Koningin, maar dan is mijn advies, eerst douchen.
- Zwerver 1 en 2: Hij heeft wel een beetje gelijk, maar voor ons ben je de Koning van het park en de Koning van de straat.
- Gaap: Maakt me niet uit, kan me niks schelen. Al die rijken betalen zich scheel om het goed te hebben en ze hebben geen tijd om ervan te genieten, dat doe ik voor ze. Laat me toch mijn dromen dromen, laat me met rust, Ik ben Koning Gaap en ik heb slaap. (tegen de zwervers en anderen) Jullie kunnen gaan. (Hij klapt het stoeltje in en zet die naast het bankje en gaat liggen en slapen iedereen gaat weg)
- Verteller: Koning Gaap voelt zich terneergeslagen, hij heeft enorm genoten van zijn dagdromen en eigenlijk verklaarde iedereen hem voor gek. Hij vond het zelf helemaal niet zo vreemd, geen hypotheek, geen dure leningen, geen zorgen over het onderhoud van gebouwen en auto's... geen dure aankopen, maar gewoon relaxed toekijken en genieten en denken dat het van jou is. Hoe mooi kun je het krijgen? Maar desondanks zal er altijd een moment komen dat je beseft dat dromen bedrog zijn, dat je rijkdom niet zit in luxe, in geld, in huizen, in paleizen, maar in je hart. Koning Gaap begon langzaam te beseffen dat het misschien tijd werd om na te denken over echte rijkdom, maar hij was er nog

net niet aan toe, hij wilde slapen, slapen en nog eens slapen, maar even afwachten tot hij wakker wordt.

Verslaggeefster: Het is eerste kerstdag, we bevinden ons bij de slaapplek van Koning Gaap en wachten tot hij wakker wordt, en zijn benieuwd of hij nog steeds denkt dat hij Koning is. Zeg Joris wat dacht je van een selfie met Gaap op de achtergrond? Durf je het aan? Kom op... we doen het.

Gaap: (wordt wakker, hij ligt op het bankje in het park, zijn klapstoeltje is verdwenen. Hij staat op en kijkt verward in het rond.) Waar is mijn troon? Is die gejat, gegapt, gestolen? (Hij buldert luid) Waar is mijn troon!

Joris: Foetsie Koning. Die zie je niet meer terug. Het was vast één van je vrienden die wilde weten hoe het voelt om Koning te zijn.

Gaap: Houd op, houd je stil, waar ben ik, waar is mijn paleis.

Verslaggeefster: Je hebt geen paleis, dit is jouw plek, dit bankje in het park, dat is jouw paleis.

Gaap: Dus ik heb helemaal niks, ik ben niks, ik heb niks en ik kan niks.

Joris: Ach maak je niet druk uiteindelijk als je het goed bedenkt hebben we aan het einde van ons leven allemaal niks, we komen op deze aarde met niks en we gaan ook met niks. Uiteindelijk zal zelfs de rijkste Koning niks hebben aan al zijn rijkdommen en zal zelfs hij zonder iets moeten gaan, naakt en nietig.

Gaap: Naakt brrrrr, liever niet. Maar wat heb je er dan aan? Wat is dan rijkdom? Waarom doen mensen dan zo hun best? Ik wil rijkdom, ik wil Koning zijn...

Verslaggeefster: Om Koning te worden moet je als Prins geboren worden.

Gaap: Dus iemand die niks heeft kan nooit Koning zijn of Prins?.

Verslaggeefster: Nou roep dat niet te hard, ik hoorde van een kind dat geboren werd in een stal en dit kind noemen ze Jezus. En dit kind, dat met niks kwam en geboren werd in armoede, zonder geld, zonder rijkdommen, was toch het rijkste kind op aarde, Koning der Koningen.

Gaap: Hoe kan dat nou?

Verslaggeefster: Het was de zoon van God. Hij had geen paleizen, geen dure rijtuigen of auto's, geen luxe, niks van dat alles en toch was Hij Koning, Hij kwam als Koning en Hij ging als Koning en kreeg zelfs nadat Hij de aarde moest verlaten een Koninkrijk mooier dan mooi.

Gaap: Huh? Echt waar? Dat wil ik ook, heeft Hij niet nog een plekje voor mij?

Joris: Hai toch wat een vraag, het is daar te mooi voor stinkerds, je moet er wel schoon zijn, geen vlekje meer.

Verslaggeefster: Houd op Joris, geen geplaag. Om bij deze Koning te mogen komen in dat Koninkrijk en te kunnen genieten moet je schoon gewassen worden, dat is waar, maar dat gebeurt als Hij komt wonen in de stal van je hart.

Gaap: Mijn hart? Een stal?

Verslaggeefster: Schuif op, laat mij bij jou zitten op dat bankje dan leg ik het uit.

Verteller: En zo vertelde de verslaggeefster aan Gaap het verhaal van het kind in de kribbe, het kind dat niks had en toch was Hij Koning over de hele wereld, Hij was als kind geboren, als zoon van de Allerhoogste God en Hij kwam het belangrijkste brengen, geen geld, geen luxe, geen dure auto's, maar gewoon vrede en blijdschap en geluk en het belangrijkste een toegang tot het Koninkrijk van God, tot de hemel. De zwerver kreeg te horen van het kind dat in een stal geboren werd, op een plek waar een Koning niet zou willen zijn, maar Hij kwam daar in eenvoud om Licht te brengen, nieuw Leven en wij mogen dat ontvangen als wij Hem in ons leven laten komen en toegang geven tot ons hart. Als wij Hem toelaten zal Hij ons reinigen, schoonmaken, opruimen en dan zullen wij schoon en heilig als Koningskinderen zijn, prinsen en prinsessen en mogen wij op een dag komen in het Koninkrijk van God en feestvieren met Hem, maaltijd hebben en we hoeven er niks voor te doen, alleen maar te zeggen: Here Jezus Kom...